

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Ignorantia aliaq[ue] animi mala ex eodem fonte manantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

amoris radice venientia, cum qua omnis filius Adami nascitur. Nam quis ignorat, cum quanta ignorantia veritatis, qua etiam in infantibus manifesta est, & cum quanta abundantia vana cupiditatio, qua in pueris incipit apparere, homo veniat in hanc vitam, ita ut si dimittatur vivere ut velit, & facere quidquid velit, in hac facinora & flagitia, qua commemoravi, & qua commemorare non potui, vel cuncta, vel multa perueniat?

Sed divina gubernatione, non omnino deferente damnatos, & Deo non continente in ira sua miserationes suas, in ipsis sensibus generis humani prohibitio & eruditio, contra istas, cum quibus nascimur, tentabris vigilant, & contra hos impetus, opponuntur, plena tamen intervim laborum, & dolorum. Quid enim sibi volunt multimoda formidines, qua cohibendis paruulorum vanitatibus adhibentur? quid pedagogi, quid Magistri, quid ferula, quid lora, quid virga, quid disciplina illa, qua Scriptura sancta dicit dilecti filii latera esse erudenda, ne crescat indomitus, durus, iam durus, aut vix possit, aut fortasse nec possit? Quid igitur his pœnis omnibus, nisi ut debelletur imperitia, & prava cupiditas refrenetur, cum quibus malis in hoc seculo vivimus? quid est enim, quod cum labore meminimus, sine labore obliuiscimur, cum labore discimus, sine labore nescimus? cum labore strenui, sine labore inertes sumus? Nonne hinc apparet, in quid velut pondere suo procliuis, & prona sit vitiosa natura, & quanta ope ut hinc liberetur, indigeat? Desidia, segnicies, pigritia, negligentia, vitia sunt, utiq; quibus labor fugitur, cum labor ipse etiam, qui est utilis, pœna sit. Sed praeter pueriles pœnas, sine quibus disci non potest, quod maiores volunt, qui vix aliquid utiliter volunt, quot & quantis pœnis genus agitent humanum, qua non ad malitiam, nequitiamq; iniquorum, sed ad conditionem pertinent, miseriamq; communem, quis ullo sermone digerit, quis ulla cogitatione comprehendit: quantus est metus, quanta calamitas ab orbitatibus, atq; luctu, à damnis & damnationibus, à deceptionibus & mendacijs hominum, à suspicionibus falsis, ab omnibus violentis facinoribus, & sceleribus alienis: quandoquidem ab eis & depraedatio, & captiuitas, & vincula, & carceres, & exilia & cruciatus, & amputatio membrorum, & privatio sensuum, & oppressio vigoris ad obscenam libidinem opprimentis expleudam, & alia multa horrenda saepe contingunt. His ignorantia animique malis & pœnis, immò &

VI.

acerbis malorum pœnarumque remedijs, ob peccatum primi parentis nostri castigamur, &, juxta cum ignarissimis, de tenebris in tenebras imus, peccata peccatis, scelera sceleribus plectentes; ad vanitatem toti Argi & oculi, ad veram vitam, & felicitatem numquam morituram, talpis cæciores. Quod Boëtius his versiculis eleganter deplorauit.

VII.

Boët. lib. 3:
de cons. metr.
8.

Eheu, quàm miseros tramite deuiso

Abducit ignorantia!

Non aurum in viridi quaritis arbore,

Nec vite gemmas carpitis.

Non altis laqueos montibus abditis,

Vt pisce ditetis dapes.

Nec vobis capreas si libeat sequi,

Tyrrhena captatis vada.

Ipsos quin etiam fluctibus abditos

Norunt recessus aquoris.

Qua gemmis niveis una feracior,

Vel qua rubentis purpura;

Nec non qua tenero pisce, vel asperis

Præsent ebbinis littora.

Sed quonam lateat, quod cupiunt bonum,

Nescire caci sustinent.

Et quod stelliferum trans abiit polum,

Tellure demersi petunt.

VIII.

Non est leuius omnino nescire, quod liceat, quàm facere aliquid, quod scias non licere, ait Ethnicus Philosophus. Ab hac ergo ignorantia, quæ ipsa est pœna grauissima, & discendi labor, & metus, & flagitia, & violenta facinora, & deprædationes, & membrorum amputationes, & omnis generis miseræ oriuntur. Nempe hic est fructus, qui prouenit ex arbore scientiæ boni & mali; hæc fides illius, qui promisit: *In quocumq; die comederitis ex eo (ligno) aperientur oculi vestri: & eritis sicut dij, scientes bonũ & malum.*

Gen. 3. 5.

IX.

S. Augustin.
lib. 22. de
ciuit. cap. 22.

Neque hic finis est calamitatis. Nam, vt cum S. Augustino loqui pergamus. *Quid ab innumeris casibus, qui forinsecus corpori formidantur, a sibus, & frigoribus, tempestatibus, imbribus, alluui- nibus,*